

biostratigrafia del Paleozoic espanyol i sobre història de la geologia i paleontologia espanyoles.

És elegit membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans el dia 2 de març de 1992.

IURI NICOLÀIEVITX VERXININ

Neix a Novosibirsk (URSS) el 1932. Estudia tecnologia química i electrònica a la Universitat de Novosibirsk, on es llicencia l'any 1953. Comença les seves activitats científiques a l'Institut d'Investigacions Científiques de l'Energètica de Novosibirsk de 1962 a 1969, on és primer el director del Laboratori de Formigons Electrotècnics, després director del Departament d'Electrofísica i, finalment, sots-director científic de l'Institut. De 1979 a 1985 ha estat director de l'Institut de l'Energia de l'Acadèmia de Ciències de l'URSS, a Moscou. Des del 1985 treballa a la Divisió de l'Ural de l'esmentada Acadèmia.

La seva activitat acadèmica s'ha centrat en l'estudi de la influència dels camps elèctrics de baixa freqüència en el procés de cristal·lització a partir de solucions aquoses sobresaturades, en la creació d'una classe nova de materials de construcció amb propietats electrotècniques preassignades i en l'ús de la superconductivitat en l'electroenergètica.

Ha estat distingit amb el Premi Estatal de Recerca de l'URSS. És autor de nombrosos treballs i publicacions científiques.

És elegit membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans el dia 2 de març de 1992.